

சு.தமிழ்ச்செல்வி - மாணிக்கம் நாவலில் பெண் கதை மாந்தர்கள்
Su. Tamilselvi's Female narrators in the novel of Manickam

முனைவர் வெ.மலர்விழி, இணைப் பேராசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை, ஸ்ரீ வித்யா மந்திர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி(தன்னாட்சி), காட்டேரி, ஊத்தங்கரை.

Dr V. Malarvizhi, Associate Professor, Department of Tamil, Sri Vidya Mandir Arts and Science College, Katteri, Uthangarai.

DOI : 10.5281/zenodo.7567943

Abstract

The main characters are the lifeblood of every innovation. The main characters are those whom the story features in the novel. They will be placed towards the end of the story. They will be displayed as the hero of the story. Both Thalaivan and Thalavi featured in the novel are Chief Mandars. They are the lifeblood of the story. As the mother and father of a family, the leader of the story excels. The main character of the story is seen continuously from the beginning to the end of the story. Karu is the leader of the story. Without them, the story would not be a story. All the events that are essential for the story to take place are often centered around the main characters. The study is carried out with the main female characters appearing in the seven novels of S.Tamilchelvi, which have been studied because the novel author expresses the ideas he has to say to the society through the main characters.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

ஒவ்வொரு புதினத்திற்கும் உயிர்நாடியாக விளங்குபவர்கள் முதன்மைப் பாத்திரங்களே ஆவர். புதினத்தில் இடம் பெறும் கதை மாந்தர்களில் யாரைப் பற்றி சிறப்பாக இடம்பெறச் செய்கிறதோ, அவர்களையே முதன்மைப் பாத்திரங்கள். இவர்கள் கதையின் இறுதிவரை இடம் பெறுவர். கதையின் கதாநாயகர் போல காட்சிபடுத்தப்படுவர். புதினத்தில் இடம்பெறும் தலைவன், தலைவி இருவரும் தலைமை மாந்தர்கள் ஆவர். கதையின் உயிரோட்டமே இவர்கள்தாம். ஒரு குடும்பத்திற்குத் தாய், தந்தையர் போன்று கதைக்குத் தலைமை மாந்தர்கள் சிறந்து விளங்குவார்கள். கதையின் தலைமை பாத்திரம் கதையின் தொடக்கம் முதல் இறுதிவரை தொடர்ச்சியாகக் காணப்படுவார்கள். கதைக்குக் கருவே தலைமை மாந்தர்கள்தாம். இவர்கள் இல்லை என்றால் கதை கதையாக அமையாது. கதை முழுவதும் நடைபெறுவதற்கு இன்றியமையாத நிகழ்ச்சிகள் யாவும் பெரும்பாலும் முதன்மைப் பாத்திரங்களை மையமாகக் கொண்டே அமையும். புதின ஆசிரியர் முதன்மை மாந்தர்களின் மூலம் சமூகத்திற்குத் தாம் கூறவிளையும் கருத்துகளை வெளிப்படுத்துகிறார் என்பதனால் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்ட சு.தமிழ்ச்செல்வியின் ஏழு புதினங்களில் இடம்பெறும் முதன்மை பெண்பாத்திரங்களைக் கொண்டு ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

Keywords: சு.தமிழ்ச்செல்வி, கதைமாந்தர்கள், பெண், நாவல், முதன்மைக் கதை மாந்தர்கள்

முன்னுரை

சுயநலம், அன்பு, சாகச உணர்வு, மூர்க்கம், இவற்றின் கலவையாகத் திகழும் மாணிக்கத்தை தன் வாழ்வில் எதிர்கொள்கிறாள் செல்லாயி என்னும் எளிய கிராமத்துப் பெண் இந்நாவலில் முதன்மை பெண் கதை மாந்தராகத் திகழ்கிறாள். தாயின்றி அப்பாவின் வளர்ப்பில் வளர்ந்துக் கொண்டிருக்கும் செல்லாயியை தங்கத்தாச்சி தன் மகன் மாணிக்கத்திற்கு பெண் கேட்டு திருமணம் முடிக்கிறாள். செல்லாயி நல்ல உடல் வாகுடன் உழைக்கும் திறன் கொண்டவள். ஆனால் தங்கத்தாச்சியின் மகன் மாணிக்கமோ விருப்பமின்றி செல்லாயியை திருமணம் செய்து கொள்கிறான். மாமியார், நாத்தனார் கொடுமையுடன் கணவன் கொடுமையும் பெரிதாகிறது. செல்லாயிக்கு சமூகம், குழந்தைகள் எனப் பல்வேறு சிக்கல்களை எதிர் கொள்கிறாள் செல்லாயி.

இரவு வெகு நேரம் ஆனாலும் வீட்டிற்கு வரமாட்டான் மாணிக்கம். ஓமியோபதி படித்துவிட்டு சுற்றியுள்ள கிராம மக்களுக்கு மருத்துவச் சேவை செய்ய தனியாக ஒரு மருத்துவமனை வைத்திருந்தான்.

பெண் உழைப்பு, சிக்கனம், சேமிப்பு

இளம் வயது முதலே தாயின்றி வளர்ந்தாலும் பொறுப்பானவளாகவும் உழைப்பாளியாகவும் இருக்கும் செல்லாயி தை மாசி மாதங்களில் கதிரறுக்கும் வேலைக்குப் போவாள், கிடைக்கும் கூலி நெல்லை பெரிய பாணைகளில் அவசரம் ஆத்திரத்துக்கு உதவுமென்று கொட்டி வைப்பாள். மேலும் கிடைக்கும் நெல்லை அவித்துப் போட்டு அரைத்துச் சாப்பிடுவது உண்டு. ஒரு நாளைக்கு மூன்று அல்லது நான்கு மரக்கால் கூலியாகக் கிடைக்கும்.

வேலை நாளில் ஒரு நாள் கூட வீட்டில் தங்க மாட்டாள். கதிரறுக்கும்போது சில சமயங்களில் அரிவாள் கையையும் பதம் பார்த்து விடும். இரத்தம் வந்து கையையே சிவப்பாக்கிவிடும். சேற்றையும் சுண்ணாம்பையும் காயத்தில் அப்புவாள் சீலைத்துணியை கிழித்துப்போட்டு சேர்த்துக் கட்டிக்கொள்வாள். அந்த காயத்துடனே மறுநாள் வேலைக்குப் போய்விடுவாள். இப்படி ஓடி ஓடி சம்பாதித்து வரும் நெல்லையெல்லாம் குறவனிடம் வாங்கிய தொம்பைக் கூட்டில் கொட்டிவைத்துக்கொண்டு நான்கு மாதங்களுக்காவது நல்லசோறு சாப்பிட வேண்டும் என்று ஆசைப்படுவாள்.

இவ்வாறாக உழைத்து சேர்த்து வைத்த செல்லாயி தொடர்ந்து அப்படி செய்யவில்லை காரணம் மாணிக்கம் சைக்கிளுக்கு டயர் மாத்தனும், செயின் வாங்கி மாட்டனும் என்று சொல்லிவிட்டு சைக்கிள் கடையில் பாதியும் சாராயக் கடையில் பாதியும் விற்றுவிடுவான். தொடர்ந்து இப்படி உழைப்பெல்லாம் வீணாகப் போகிறதே என்று நினைத்த செல்லாயி, நெல்லு வியாபாரியிடம் விற்றுவிட்டு பணமாகப் பெற்று பத்திரப்படுத்திக் கொள்கிறாள்.

அப்பணத்திற்கு, வீட்டிற்குத் தேவையானப் பொருட்களை வாங்கியதாக கணக்கு காட்டிவிடுவாள். இவை மட்டுமன்றி பயத்தம், நெற்று, உளுந்து பொறுக்கவும் சென்று கூலியாக குழம்புக்குத் தேவையான பருப்பு வகைகளையும் சேமித்து வைத்துக் கொள்ளும் செல்லாயி தினமும்

சோறாக்க வாங்கிவரும் அரிசியில் ஒவ்வொரு பிடி அள்ளி பாணையில் போட்டு விடுவாள். பிடியரிசியால் நிறைந்திருந்தது ஒரு பாணை பல நாள் பிடியரிசி சேர்த்து ஒரு நாளைக்கு படியரிசியாகக் கூட ஆகிவிடும். அன்றைக்கு அரிசி வாங்க கொடுக்கும் காசு செல்லாயியின் சிறுவாட்டில் சேர்ந்துவிடும் இவ்வளவு பொறுப்புணர்வோடும், சிக்கனமாகவும் குடும்பம் நடத்தும் செல்லாயி கணவன், மாமியார், நாத்தனார், குழந்தைகள், சமூகம் என பல்வேறு துன்பங்களைச் சந்திக்கிறாள்.

கணவனால் பெண்படும் துன்பம்

தன் கணவன் திருமணத்திற்கு முன்பு சக்குபாயை காதலித்ததாகவும் அவள் தன்னை நினைத்துக் கொண்டு இன்னும் திருமணம் செய்து கொள்ளாமல் இருப்பதாகவும் என்னால் சக்குபாயை மறக்க முடியவில்லை அதனால், சக்குபாயை திருமணம் செய்துகொள்கிறேன் என்றுக் கூறியதைக் கேட்டவுடன் செல்லாயியின் மனது கலங்கியது. மரவள்ளிக் கொல்லைக்குள்ளேயே உட்கார்ந்து ஒப்பாரி வைக்கிறாள்.

“கருவ மரத்தடியே நான்
காயாடும் போதல்லவோ
காயாட்டத்தத்தாம் மறந்து - இந்த
கருணருக்கு மாலயிட்டேன்
வேப்ப மரத்தடியே நான்
வெளயாடும் போதல்லவோ
வெளயாட்டத்தாம் மறந்து - இந்த
வீமருக்கு மாலயிட்டேன்
ஆன வழந்த பள்ளம்
ஆவாதுன்னு சொன்னேனே
ஆவுமுன்னு சொல்லியல்லோ - என்ன
அழச்சி வச்சி மாலயிட்டே
குதூர வழந்த பள்ளம்
கூடாதுன்னு சொன்னேனே
கூடுமுன்னு சொல்லியல்லோ - என்ன
கூட்டிவச்சி மாலயிட்டே
ஏலக்காப் பொடியின்னு
ஏந்தினேன் கய்நெறயா - நீ
இருமனசுக் காரருன்னு - எனக்கு
இருந்த சனம் சொல்லலயே
வால்மிளகு பொட்டியின்னு
வாங்கினேங் கைநெறயா - நீ

வஞ்சகக் காரருன்னு – எனக்கு

வந்த சனம் சொல்லலயே” (சு.தமிழ்ச்செல்வி, மாணிக்கம், பக். 79-86.)

என்று தன்மனக்குறையை ஒப்பாரியாகப் பாடினாள். கணவன் கண்டு கொள்ளாமல் சென்றுவிடுகிறான்; செல்லாயி நான்கு மாத கர்ப்பமாக இருக்கிறாள். இரவு வெகு நேரம் ஆனாலும் மாணிக்கம் வீட்டிற்கு வரமாட்டான் செல்லாயி தன்னை தன் அப்பாவீட்டில் கொண்டுபோய் விடச்சொல்லி அழுகிறாள். அப்பாவீட்டில் விடுவதாகக் கூறிவிட்டு கர்ப்பிணி என்றும் பாராமல் நடந்தே நீண்டதூரம் அழைத்துச்சென்றான்; நடக்கமுடியாமல் செல்லாயி உட்கார்ந்தேவிட்டாள். மணலி சென்று அங்கிருந்து மதுக்கூருக்குத் தனிக்குடித்தனம் அழைத்து வந்துவிட்டான் மாணிக்கம்.

நிறைமாத கர்ப்பினியான செல்லாயியை அவள் அக்கா சரசு அழைத்துக்கொண்டு போனாள். சரசு செல்லாயியை நன்றாக கவனித்துக் கொண்டாள். அவள் கணவனும் அப்படியே; குழந்தை பிறக்கும் அறிகுறிகள் தெரிந்தவுடன் சரசுவின் கணவன் சுக்குரு ஓடிப்போய் குழந்தைப் பேறுபார்க்க அரும்பாயியையும், ரெத்தனாவையும் வண்ணாத்தி என அனைவரையும் அழைத்து வந்தான். செல்லாயிக்கு பெண்குழந்தை பிறந்தது குழந்தைப்பேற்றின்பொழுது பெண் உடல் படும் துன்பங்களை,

“என்ன இப்படி, நாலாப்பக்கமும் கிழிஞ்சி போய்க் கெடக்கு “புள்ள பெரிசாருக்குல்ல, கிழியாம என்ன செய்யும்” “கைய வச்சித் தொடக்கவே பயமாருக்கு டாரு..... டாரா கிழிஞ்சி போயிக் கெடக்கு. இந்த புண்ண யெல்லாம் எப்படி ஆத்துற? “புண்ண ஆத்துறதாப் பெரிசி. இந்தப் பெரிய புள்ள முழுசா உசுரோட பொறந்துச்சே... அதச் சொல்லு” (மேலது, பக். 108, 109) எனும் உரையாடல்கள் பதிவு செய்கின்றன.

பெண் பிரசவத்தின்பொழுது எவ்வாறெல்லாம் துன்பப்படுகிறாள் அவள் உடல் உறுப்புக்கள் எப்படியெல்லாம் சேதமாகின்றன என்பதைக் கூறி மனதை சலனப் படவைக்கும் சு. தமிழ்ச்செல்வி அக்குழந்தையைப் பாராட்டி தாலாட்டி தூங்கவைப்பதை,

“ராராரோ ராரிரரோ

யாங்கண்ணேராராரோ... ராரிரரோ

வானத்து மீ...னோ....ஓ

மேக...த்து மின்னொளியோ....ஓ

சித்தாரும் வத்தி....இ

சிறுகடலும் பாசி வத்தி...இ

வத்தாரும் பொய்க் கயிலே....நீ

வந்த தெவியமோ....ஓ

தைப்பூசம் ஆடி

தவமிருந்து வந்த கண்ணே

மாமாங்கம் ஆடி

மருதக் கடலாடி....

ஸ்ரீரங்கம் ஆடி

சிவனோடு வாதாடி

வாதாடி... வாதாடி... நீ

வந்த தெரவியமோ...ஓ” (மேலது, பக். 142, 143)

என்று தாலாட்டிப் பிள்ளையைத் தூங்கவைக்கும் செல்லாயி தன் பிள்ளைகளை வளர்க்க படும்பாடு சொல்லி மாளாதது. தனிக் குடித்தனம் சென்ற மாணிக்கம் மருத்துவத் தொழிலை விட்டுவிட்டு சர்க்கஸ்போல சைக்கிள் ஓட்டி வித்தை காட்டுகிறான். நிறைய பணம் சேர்ந்த உடன் அவ்வளவையும் குடி சீட்டு என அதில் விட்டு விடுகிறான். அம்மை நோயால் தாக்கப்பட்டு நடக்கவும் முடியாமல் இருக்கும் கணவனுடன் கைக்குழந்தையையும் அழைத்துக் கொண்டு தன் சொந்த ஊரான கற்பகநாதர் குளத்திற்குப் போய்விட வேண்டும் என்று நினைத்த செல்லாயி,

“நம்மளுக்கு ஊருல நெலம் பலம் இல்லயா சொத்து சொவம் இல்லயா? பாப்பாரும் கேப்பாரும் இல்லாம இஞ்ச யாங்கெடத்து தவிக்கணும்”(மேலது, ப. 137) என்று எண்ணி எப்படியாவது கணவனை பழையபடி தெம்புடையவனாக மாற்றி விட வேண்டும் என நினைத்து மாமியார் வீடான கற்பகநாதர் குளம் வந்தாள். மாமியார் தங்கத்தாச்சி தனக்கு மகனுமில்லை மருமகனுமில்லை என் உயிர் இருக்கும் வரை வீட்டிற்குள் யாரையும் விடமாட்டேன் எனக் கூறி மாட்டுக் கொட்டகையில் இருக்கும்படி கூறிவிட்டாள். மேற்கூரை மட்டும் போடப்பட்டிருந்தது. பக்கத்தில் உள்ள பெண்ணிடம் வயிற்றுப்பசிக்காக யாசகம் கேட்கிறாள். சோளத்தையும் ஒரு ஓட்டைச்சட்டியையும் பெற்று வந்து மாவரைத்து உப்பில்லா உணவு சமைத்து படுக்கையில் இருக்கும் கணவனுக்கு போடுகிறாள்.

இதைக் களியாய் கிண்டினால் அப்படியே போட்டு கிண்ட வேண்டியது தான் கூழாய்க் காய்ச்சினால் பாதி மாவு போட்டால் போதும். இதையே இரண்டு வேளைக்கு வைத்துக் கொள்ளலாம் என நினைத்தாள். கூழாய்க் காய்ச்சினால் ஊற்றி குடிக்க டம்ளர் வேண்டுமே. டம்ளருக்கு எங்கே போவது? களியாகவே கிண்டிவிடலாம் என யோசித்தவளாய் எல்லாமாவையும் கொட்டி கிண்டினாள்.

வாய்க்கால் ஓரத்தில் பேத்தை எருக்கைபோல குத்து குத்தாய் வளர்ந்திருந்தது. பேத்தையின் அடித்தண்டில் சிமிழ் போன்ற பச்சைக்காய்கள் காய்த்திருந்தன. அகலமான இலையாய் பார்த்து ஏழெட்டு பேத்தையிலைகளை இணிக்கி வந்தாள். இலைகளை கழுவி வைத்தாள். மாணிக்கத்தை எழுப்பினாள். மாணிக்கத்தின் முன்னால் இன்னொரு கீற்றை எடுத்து வந்து பொட்டு அதில் ஈர இலைகளை இடைவெளியில்லாமல் வட்டமாய் அடுக்கினாள். அதில் சோளக்களியைப் போட்டு ஆப்பையால் இழுத்துவிட்டு ஆறச் செய்தாள். மாணிக்கம் ஒருவாய் எடுத்துப்போட்டான் களி உப்பில்லாமல் சப்பென்றிருந்தது. உப்பில்லாமல் எப்படி சாப்பிடுவது? என்று கேட்டான். இவற்றையெல்லாம் நான் யாசகம் பெற்று செய்தேன் ஒவ்வொன்றாக கேட்டுப் பெற்றவை இரவானதால் உப்பை கேட்கவில்லை என்று செல்லாயி கூற, உப்பில்லா சோளக்களியை பசியின் கொடுமையால் தென்னங்குரும்பையைக் கடித்துக்கொண்டு சாப்பிட்டார்கள் குழந்தைக்கும் அதையே

ஊட்டினாள். வானம் இருட்டியது எங்கும் ஒரே அமைதி. ஊர் முழுவதும் தூங்கிக் கொண்டிருக்க மழை சோவெனப் பெய்ததனால் மாட்டுக் கொட்டகை முழுவதும் தண்ணீர் பெருக்கெடுத்து ஓடியது.

பிள்ளை கிடந்த தொட்டிலுக்கு மலைச்சாரலடித்தது தொட்டில் கட்டியிருந்த சீலை ஈரமாகியது. இருந்தாலும் பிள்ளை அழாமல் தூங்கிக் கொண்டிருந்தது. நாலாப்பக்கமும் அடித்த சாரலும் மேற்கூறையிலிருந்து ஒழுகிய தண்ணீரும் செல்லாயி மாணிக்கம் இரண்டு பேரையும் முழுதாய் நனைத்தது. மாணிக்கத்திற்கு எடுத்த நடுக்கம் விடியும் வரை நிற்கவில்லை. குளிருக்கு ஈரத்துணியையே போர்த்திக் கொண்டான். தன் கணவனுக்கு எதுவும் ஆகக் கூடாது என்று மாவிளக்குப் போடுவதாக மாரியம்மனை வேண்டுகிறாள்.

பெண் உழைப்பும் மாமியார் கொடுமையும்

சபாபதியின் உதவியோடு தங்கத்தாச்சியிடமிருந்து கொஞ்சம் நிலம் பெற்று மிளகாய் மரவள்ளி என விவசாயம் செய்தாள். மாணிக்கம் உடல் குணமடைந்தது. கிடைக்கும் வேலைக்கு செல்லாயி சென்று சிறுகசிறுக பணம் சேர்த்து ஆட்டுக் குட்டிகளையும், மாட்டையும் வாங்கினாள் எப்பொழுதும் ஓயாமல் வேலை செய்துகொண்டே இருந்தாள் இரண்டாவதாக பெண் பிள்ளை பிறந்தது.

செல்லாயியின் உழைப்பினால் வறுமையின்றி வாழ்ந்தார்கள். திருமணத்திற்கு முன்பு மாணிக்கம் சக்குபாய் என்னும் ஒரு பெண்ணைக் காதலித்தான் அம்மாவின் வற்புறுத்தலால் விருப்பமின்றி செல்லாயியைத் திருமணம் செய்துகொண்டு இரண்டு பெண்பிள்ளைகளும் பிறந்துவிட்டன. சக்குபாய் யாரையும் திருமணம் செய்து கொள்ளாமல் தன்னையே நினைத்திருப்பதாக கேள்விப்பட்ட மாணிக்கம் சக்குபாயை திருமணம் செய்து கொள்வதாகக் கூறி தனியாக வரச்சொல்கிறான். செல்லாயி போகவிடாமல் தடுத்ததால் மாணிக்கத்தால் போக முடியவில்லை மாணிக்கம் வராததால் சக்குபாய் தூக்கு போட்டு இறந்துவிடுகிறாள்.

செல்லாயியின் கணவன் மாணிக்கம் தன்னால் சக்குபாய் இறந்துவிட்டாள் என நினைத்து ஊரைவிட்டே போய்விடுகிறான். ஒரு வருடம் ஆகியும் மாணிக்கத்திடமிருந்து எந்த தகவலும் வராததைப் பயன்படுத்தி மருமகளை வீட்டை விட்டு துரத்துவதற்கு முடிவு செய்த மாமியாரும் நாத்தனார்களும் ரொட்டிக்காரனுடன் செல்லாயிக்குத் தவறான தொடர்பு இருக்கிறது எனக் கூறி பஞ்சாயத்து வைத்துவிடுகிறாள். இதனை,

“எங்க மருமவ, மவன் இல்லாத நேரத்துல அடக்க ஒடுக்கமா இருக்காம, நம்ம ஊருக்கு வர்ர ரொட்டிக்காரங்கிட்ட சிரிச்சிரிச்சி பேசறா. அவன் புள்ளவொளுக்கு பாக்கெட்டு பாக்கெட்டா ரொட்டி குடுக்குறான். இதயெல்லாம் பாத்துகிடகு ஒண்ணும் கேட்க முடியாம நாங்க இருக்குறம். எங்களுக்கு அவமேலே சந்தேகமாருக்கு. அவள இழுத்துவச்சி என்ன ஏதுன்னு நீங்கத்தான் விசாரிக்கணும்”(மேலது, ப. 178) என்று ஊர் பெரியவர்களிடம் பஞ்சாயத்து வைக்கிறாள்.

செல்லாயி தம் பிள்ளைகளின் மீது சத்தியம் செய்தும் அந்த ரொட்டிக்காரன் என் தம்பிமாதிரி, நான் பிறந்த ஊரைச்சேர்ந்தவன் கற்பகநாதர்குளம் போகும் போதெல்லாம் பேரக்குழந்தைகளுக்கு

ரொட்டி கொடுக்கும் படி என் தந்தை கூறியதனால் தான் தருகிறான் என் தந்தையே ரொட்டிக்காரனுக்கு பணம் தருகிறார் என எவ்வளவோ கூறியும்,

உன்னுடைய நடப்பு சரியில்லன்னு புகார், நீ என்ன சொல்கிறாய்? என்று கேட்டார்கள் பஞ்சாயத்தார்கள்.

தான் எந்த தவறும் செய்யவில்லை என்று மறுத்துக் கூறி ஆவேசம் வந்தவளாய் புலம்பிய செல்லாயியை “....ச்சீ வாய்மூடு நாயே..... இதுக்கு மேலே ஒரு வார்த்தை பேசுன செருப்பாலயே அடிச்சி ஊரவுட்டுத் தொரத்திடுவேன் ஆமா’ சொல்லிக்கொண்டே குனிந்து காலிலிருந்து செருப்பைக் கழட்டினார் பிரசிரெண்ட் சுந்தரம்பிள்ளை”(மேலது, ப. 179) குடும்பத்தில் உள்ளவர்கள் மட்டுமன்றி சமூகமும் செல்லாயியை கொடுமைப்படுத்தியதால் வேண்டுமளவு அழுது களைத்து ஓய்ந்தாள்.

ஊரைவிட்டுப் போகலாம் என நினைத்தாள். நாம் போனால் கேவலமாகும் போகக்கூடாது என நினைத்து பெரியமகள் வாணியிடம் சின்னமகள் மணியை விட்டுவிட்டு விவசாய வேலைக்கும் போனால் வேலை முடிந்தவுடன் விறகுபொறுக்கிக் கொண்டு வீட்டிற்கு வந்தாள் உச்சந்தலைமுடி எண்ணையின்றி பறந்தது. உண்ணாமலும் உறங்காமலும் தன் பிள்ளைகளுக்காக ஓய்வின்றி உழைத்தாள்.

“ச்சீ..... இந்தத் தலையப் பாரு பாண்டையாட்டம் பறக்குறத என தன் தலைமுடியை இரண்டு கைகளாலும் அழுத்தி வழித்து பின்னால் பொரடிக் கொண்டைக்குள் செருகினாள். அது பொம்மிக் கொண்டு மேலே வந்தது. கொஞ்சனாச்சும் எண்ணெப்பச இருந்தாதான எங்க சொருவுனாலும் நிக்கும் தல; எண்ணெயப் பாத்து எட்டு நாளக்கி மேலாவது.”(மேலது, பக். 187, 188) இவ்வரிகள் பெண்படும் வருமையை சுட்டிச்செல்கிறது.

திடீரென, மாணிக்கம் வந்துவிடுகிறான். வந்ததும் வராததுமாய் சின்னத்தம்பியும், தங்கத்தாச்சியும் செல்லாயி நடத்தைக்கெட்டவள் என்று சொல்லி விட்டு அவளை வீட்டை விட்டு துரத்தும்படி கூறினார்கள்; என்ன ஏதென்று விசாரிக்காமல்.

புருசங்காரன் வூட்டுலயில்லன்னா வூருமேயிற ஆச வந்துருமா? த்தா நீ எல்லாம் ஒரு பொம்புளயா? என்று நீண்ட நாள் கழித்து வந்த கணவன் கூற செல்லாயி யாரு சொன்னது? தான் ஒரு தவறும் செய்யவில்லை என்று போராடினாள்.

யாருடி சொல்லணும்? யாரு சொல்லணும் இந்த வூரே தான் ஓம்மோரையில் காரித்துப்புதே என்று கூறிய படி பசியாலும் பட்டினியாலும் ஒட்டிப்போயிருந்த அவளுடைய வயிற்றில் எட்டி உதைத்தான். கத்தியபடி வயிற்றைப் பிடித்துக்கொண்டு சுருண்டு விழுந்தாள்.

தொட்டு தாலி கட்டிய கணவனுக்கு துரோகம் செய்யும் நீயெல்லாம் இருந்தா என்ன? செத்தாயென்ன? சாவு தலைமுடியை பிடித்துத்தூக்கி இரண்டு கன்னங்களிலும் ஓங்கி அறைந்து துன்பப்படுத்தினான்.

வலிதாங்காமல் ஓடிப்போய் கிணற்றில் விழுந்தாள். அப்பொழுதும் விடாமல் கிணற்றில் இறங்கி மண்டையை உடைத்ததால் கிணற்று நீர் சிவப்படைந்தது. அடித்துக் அடித்து களைத்துப்

போய்விட்டான். ஆத்திரம் அடங்காதவளுக்கு அழுகை பீறிட்டு வந்தது சோர்ந்து உட்கார்ந்து ஒப்பாரி வைத்தாள்,

மாயவரஞ் சாலயிலே – நா

மயிலெறங்கி மேயயிலே....

மயிலுண்ணும் பாராம

மருந்து போட்டு சுட்டாவோ

மருந்து வெடிக்குதுன்னு

மதுலொரம் போய் மறஞ்சேன்

மருந்து மேல மருந்து வச்சே – எனக்கு

அதிமருந்தே கூட வச்சே...

கும்பகோணஞ்சாலயிலே – நா

குயிலெறங்கி மேயயிலே...

குயிலுண்ணும் பாராம

குண்டு போட்டு சுட்டாவோ

குண்டு வெடிக்குதுன்னு நா

கொளத்தோரம் போய் ஒளிஞ்சேன்

குண்டுமேல குண்டவச்சே – எனக்கு

கூட மருந்து வச்சே (மேலது, பக். 191, 192)

என்றுதன் மனக்குறையை எல்லாம் ஒப்பாரியாக பாடி அழுதுவிட்டு பிறந்த வீட்டிற்கு வந்து அப்பா என்று கதறிக்கொண்டே அவர் கால்களில் விழுந்தாள். கெட்டியாக அவருடைய கால்களைக் கட்டிப் பிடித்துக்கொண்டு தன் மனச்சுமையைக் கண்ணீராய் வடித்தாள்.

பிள்ளைகளை விட்டு விட்டு ஒருநாள் கூட செல்லாயியால் இருக்கமுடியவில்லை பிள்ளைகளை நினைத்து அழுதுகொண்டே இருந்தாள். ஒருநாள் போனது ஒரு வருடமாக இருந்தது. திருத்துறைப்பூண்டியில் இருந்து மீண்டும் கற்பகநாதர்குளம் வந்தாள். செல்லாயியின் உழைப்பும் அவள் படும் துன்பமும் தொடர்ந்துகொண்டே இருந்தது. செல்லாயியின் உழைப்பினால் மாட்டுக் கொட்டகையை சுவர் வைத்து வீடு போல் செய்து வாழ்வது, பொறுக்காத மாமியார் மாணிக்கத்திடம் இல்லாததை இருப்பது போல் திரித்துப் பேசி உண்மைப்போல் நிரூபித்துவிடுவாள்; செல்லாயி என்னச் சொன்னாலும் அதைக்கேட்காத கணவன் அடித்து உதைத்து வீட்டிற்குள்ளே தள்ளி நெருப்பு வைத்துவிட்டான். தான் கஷ்டப்பட்டு சேர்த்து வைத்தவைகளுடன் தானும் எரிந்து சாம்பலாகப் போகிறோமே என நினைத்தவள் கையில் கிடைத்தவற்றை எடுத்துக்கொண்டு வெளியே வந்தாள். தீப்பிடித்து எரிந்தது, வீடு சாம்பலாகியது.

மாமியார் கணவன் என மாறிமாறி துன்பப்படுத்தப்பட்டாள் ஊர் சனங்களுக்கே இவர்கள் செய்யும் கொடுமை தாங்காமல், மாமியார் இருக்கும் வரை செல்லாயி நிம்மதியா வாழமுடியாது. அவள் வாழவிடமாட்டாள், கொலைகாரப் பாவி அவளால் ஏற்பட்ட பிரச்சினைகள்தான்

இவ்வளவும் என்று ஊர்மக்கள் ஒன்று சேர்ந்து பஞ்சாயத்து வைத்து மாமியார் இருந்த வீட்டை செல்லாயிக்கு வாங்கி கொடுத்தார்கள். மீண்டும் வீட்டில் ஒரு பொருள் கூட இல்லாமல் எப்படி வாழ்வது என்று மனம் தளராமல் செல்லாயி உழைத்து ஒவ்வொன்றாய்ச் சேர்த்து குடும்பம் நடத்தினாள் மூன்றாவதாக ஆண்குழந்தை பிறந்தது.

அதனைத் தொடர்ந்து பெண்குழந்தை ஒன்றும் பிறந்தது, வாணி, மணி, நாஞ்சி என்ற மூன்று குழந்தைகளுக்குப் பின்பு சின்னது பிறந்ததும் செல்லமாக வளர்க்கப்பட்டாள். பள்ளியில் சேர்த்து படிக்கவைத்தனர், நாஞ்சியும் ஐ.டி.ஐ படித்திருந்தான். சின்னது பள்ளிவிட்டு வீட்டிற்கு வராமல் குளத்தில் விளையாடிக் கொண்டிருக்கும்பொழுது சேற்றில் மாட்டி இறந்து விடுகிறாள். துன்பம் தாங்காமல் அழுதுகொண்டே மயங்கிவிழுந்தாள். மற்ற மூன்று பிள்ளைகளுக்கும் திருமணம் செய்துவைத்துவிட்டு குடிகாரக் கணவன் மாணிக்கத்துடன் தனியாக வாழ்ந்த செல்லாயி, வயதான பின்பும் ஓயாமல் விவசாய வேலைக்குச் செல்வதுடன் ஆடு, மாடு என பராமரித்து வந்தாள். மீன்பிடி தொழில் செய்து நல்ல வருமானம் வந்தும் மாணிக்கம் குடித்தே அழிந்தான். அத்துடன் அவன் செல்லாயியை அடிப்பதையும் நிறுத்தவில்லை.

தன் இளைய மகளை மறக்க முடியாமல் அவளைப் புதைத்த அளம் நோக்கிச் சென்றாள். தன் பிள்ளையின் மேல் கொண்டிருக்கும் பாசம், மாசற்ற அவளின் அன்பு ஆவலாய் மாறி, அந்த உணர்வுகளைத்தும் இரத்தத்தோடு கலந்துவிட்டது. அவள் எண்ணம் முழுவதும் அளத்தையே சுற்றி சுற்றி வந்தது.

தன் குழந்தையைப் பார்த்து நெஞ்சோடு அனைத்து அவளோடு காற்றாய் கரைந்து போகவேண்டும் என்று தன் குழந்தையை காணச் சென்ற செல்லாயி அளத்திலே உட்கார்ந்திருந்தாள்.

மிகுந்த பலத்துடன் ஏதோ ஒன்று பின்னாலிருந்து அவளைத் தள்ளிவிட்டது. குப்புற விழுந்து சேறும் சகதியுமாக வீடு வந்து விழுந்தாள் நான்கு மாதமாகியும் படுத்தப்படுக்கையைவிட்டு எழாமல் இருந்தாள்; சிதைவை நோக்கிப் பயணித்த தனது குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற செல்லாயி பட்ட துன்பங்கள் சொல்லி மாளாது. தொடர்ந்து போராடி குடும்ப அமைப்பில் பெண்ணின் இருண்ட வெளியை வெளிச்சமிட்டுக் காட்டும் இப்புதினம் நவீன பெண்சமூகத்திற்கு பெண்ணின் மன உறுதி, உழைப்பு, அன்பு, பாசம் முதலியவற்றோடு, சளைக்காமல் பெண் தொடர்ந்து போராடும் சக்தி கொண்டவள் என்பதை எடுத்து இயம்புகிறது.

முடிவுரை

ஒரு புதினம் சிறப்பாக அமைய வேண்டுமானால் கதையில் இடம்பெறும் பாத்திரத்தின் படைப்பு சிறப்புற்றிருக்க வேண்டும். அவ்வாறு படைக்கும் பாத்திரங்களில் யாரைப் பற்றி சிறப்பாக இடம்பெறச் செய்கிறதோ அவர்களே முதன்மை பாத்திரமாகக் கருதப்படுகின்றனர். செல்லாயி தன் குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற மாமியார் கணவர் சமூகம் என அத்தனை துன்பங்களையும் எதிர்கொண்டு குடும்ப அமைப்பில் உயர்ந்த இடத்தைப்பிடிப்பதுடன் காவியத்தில் நிலைபெறுகிறாள்.

துணைநின்ற நூல்கள்

1. அகிலன், கதைக்கலை, பாரி புத்தகப் பண்ணை, சென்னை, 1976.
2. அரங்கமல்லிகா, தமிழ் இலக்கியமும் பெண்ணியமும், காலச்சுவடு பதிப்பகம், சென்னை, 2002.
3. சம்பத்குமார். பா, மு.வ. நாவல்களில் பாத்திரங்கள் ஒரு திறனாய்வு, காவ்யா வெளியீடு, பெங்களூர், 2006
4. தமிழ்ச்செல்வி. சு, மாணிக்கம், நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ், சென்னை -98, முதற்பதிப்பு 2007.
5. தேவதத்தா, பெண் படைப்பில் பெண்கள், அன்னை தெரசா பல்கலைக்கழகம், கொடைக்கானல், 1986.

Reference

1. Akilan, Kathaikalai, Pari Book Center, Chennai, 1976.
2. Arangamallika, Thamizh Ilakkiyamum Penniyamum, Kalachuvadu Publications, 2002.
3. Sambathkumar, B, Mu.Va Navalgalil Paththirangal Oru Thiranayvu, Kavya, Bengaluru, 2006.
4. Tamilselvi, Su, Manickam, NCBH, Chennai, 2007.
5. Thevathatha, Pen Padaippil Pengal, Annai Therasa University, Kaodaikanal, 1986.

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

மலர்விழி. வெ “ சு.தமிழ்ச்செல்வி - மாணிக்கம் நாவலில் பெண் கதை மாந்தர்கள்” புலம் : பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி 3, இதழ் 1, சனவரி 2023, பக். 18-27

Cite this Article in English

Malarvizhi. V “ Su. Tamilselvi's Female narrators in the novel of Manickam” Pulam: International Journal of Tamilology Studies, Vol.3 Issue 1, January 2023, pp.18-27